

Арбанаси. Манастира са запалил и игумена зимал ценностите на манастира и ги закопал по пътеката за водоизточника. Светата икона ѝ казват - който има болест и преспива при нея оздравя.

Историята на туй имане е описана в книгата „Светчето“ в Централния исторически архив. Там не са влиза лесно - ако та фанат, чи си иманяр ша та биат от там до Жеравна.

Ний имами три манастира в нашта местност - на Мавровец, Долните лозя и на Мердивеня.

На Мердивеня си личи зидовете, олтара, дето ѝ бил, три вагона камъни има там - местат ги от едното място на друго. И како търсат ни зная - иманярити. Златна чаша за причастие, жълтици с чували. А клепалото е било на върха. На около петстотин метра от манастира. То не е било камбана, ами клепало, ама стоманено.³⁵

Като ида там се копано от иманяри. Тоз, дет копай тоалетна няма в къщата си ама копай там.

Отидаха в онуй лошото време, дето му казваме с Кировците /трактори/ да подравняват да сеене. И един от трактористите, Тодор Кремов, на Иван Кремов брат му, са прибира, ама сидял в къщи и са скарали с бабата и тръгнал към обекта по-рано и отива там и чува трактора работи. Пък той беше много човечен. Сварял ги - тръсат имането, мана-стирското имане. После отчупил ина ляскова пръчка, разцепил я на две и на цигарената кутия написал: „Вечи недейте рови, аз го изрових,” и я забучил на пръчката. Ний отивама на лов след няколко дена и я видяхми. Тогаз с трактора го сне един метър. И сега пак там роват.

Водоизточника не могат да го намерат.

Един тука намери нещо, щото сега синовете му са богати.

³⁵Инф: Стефан Тодоров Люцканов, р. 1933, основно, ловец.
Зап: д-р Вл. Демирев, 25.06. 2003 с. Жеравна